

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXVIII. De vtilitatibus, quæ proueniunt Animæ ex gaudij seu
delectationis à moralibus bonis separatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

melliores res operaque esse illa, in quibus ipsi delectationem percipiunt ijs, in quibus eam minime experiuntur, ac laudibus euehant, & magni ista faciunt, illa verò improbant & vilipendunt, cum tamen aliter se res habeant; commuiter enim opera illa, in quibus homo magis amorem suum proprium mortificat (maximè quando necdum in perfectionis via profecit) Deo magis accepta sunt, & apud eum ob sui ipsius abnegationem, quam in eis exercet homo, magis pretiosa, quam ea, in quibus consolationem suam reperit: in his enim facillimè seipsum querere, & intendere potest. Atque ad hoc proposuimus, de huiusmodi loquitur Michas. *Malum manuum suarum, dicunt bonum: hoc est, illud, quod in eorum operibus malum est, dicunt ipsi bonum esse: quod inde eis prouenit, quia solatium suum & gaudium in operibus proprijs, non vero in soli Deo placendo constituerunt. Iam verò quantum sibi iuris damnatum istud tam in spiritalibus, quam etiam in communi hominum vulgo vsurpet, prolixum esset referre. Vix enim reperietur vnus, qui ad benè operandum solius Dei intuitu, absque alicuius consolationis, vel delectationis, aut alterius respectus adminiculis, moueatur.*

Septimum denique damnum est, quod in quantum homo vanum gaudium in operibus moralibus non extinguit, accipiendi consilij ac rationalis doctrinæ circa opera bona quæ acturus est, magis incapax redditur. Habitus enim ille debilitatis, quem in operando cum proprietate & inhaesione vani gaudij contraxit, illuminatiligat, vt aut alienum consilium melius esse non iudicet, aut etiam si melius iudicauerit, illud sequi recuset, eo quod ad illud exequendum animus desit. Huiusmodi etiam homines plurimum in charitate Dei & proximi remissi sunt. Amor quip-

pe proprius; quo in opera sua feruntur, frige facit in eis charitatem.

CAPVT XXVIII.

De vtilitatibus, quæ proueniunt Anima ex gaudij seu delectationis à moralibus bonis separatione.

Ingentia plane sunt commoda, quæ in animam ex eo resultant, quod voluntatis suæ gaudium huic bonorum generi vanè applicare nolit. Inprimis enim à plurimum tentationum fallaciarumque dæmonis ruina immunis est: quæ in gaudio & delectatione huiusmodi operum bonorum latent, sicut ex eo, quod in libro Iob dicitur intelligere possumus, *Sub umbra dormit in secreto calami, & in locu humentibus Quæ de diabolo dicta sunt; eò quod in humiditate gaudij delectationisque & in arundinis vacuitate (operis videlicet vani) seducit animam. Neque mirum est, gaudio isto secretè à dæmone decipi: nam etiam absque ipsius suggestionem ipsum vanum gaudium deceptio est, maximè verò quando istorum operum aliqua iactantia in corde lateret: quemadmodum rem hanc rectè expressit Ieremias, dicens. *Arrogantia tua decepsit te, & superbia cordis tui. Quæ enim oblectro maior deceptio reperiri potest ipsa iactantia? à quâ deceptio libera fit anima se ipsam ab isto gaudio repurgando.**

Secunda vtilitas est, quod huiusmodi homo ordinatiora perfectiora que facit opera, cui rei si passio gaudij & delectationis in operibus prædominetur, nullus patet locus: hac quippe gaudij passione interueniente, irascibilis, concupiscibilisque portio, tantum sumunt incrementi, adeoque prævalent, vt ponderi rationis nullum

X. 3. relin-

B.
mannis
Cruce

Opera
Lystica

NVI

124

Qui delectationem moralium bonorum repudiat, à multis dæmonis tentationibus liber euadit.

Iob 40. 16

dormit in secreto calami, & in locu humentibus

Quæ de diabolo dicta sunt; eò quod in humiditate gaudij delectationisque & in arundinis vacuitate (operis videlicet vani) seducit animam. Neque mirum est, gaudio isto secretè à dæmone decipi: nam etiam absque ipsius suggestionem ipsum vanum gaudium deceptio est, maximè verò quando istorum operum aliqua iactantia in corde lateret: quemadmodum rem hanc rectè expressit Ieremias, dicens. *Arrogantia tua decepsit te, & superbia cordis tui. Quæ enim oblectro maior deceptio reperiri potest ipsa iactantia? à quâ deceptio libera fit anima se ipsam ab isto gaudio repurgando.*

Hier. 49.

16.

Arrogantia tua decepsit te, & superbia cordis tui.

Quæ enim oblectro maior deceptio reperiri potest ipsa iactantia? à quâ deceptio libera fit anima se ipsam ab isto gaudio repurgando.

Operatiã

perfectiora

facit, si hac

gaudij re-

spuat.

Cur anima in operibus bonis sapienter inconstans est. & uariata?

relinquant locum, sed ordinariè & ut plurimum loquendo anima in operibus & propositis bonis inconstans est, & varia quædam præmittendo, alia arripiendo, plura inchoando, & nihil perficendo. Cum enim ob delectationis sensum operetur, hic autem inconstans sit & varius, & in quibusdã multò amplius quàm in alijs, euanescente delectatione, euanescit quoque opus & propositum, licet illud maximi fuerit momenti. Apud huiusmodi homines gaudium & delectatio est veluti operum ipsorum anima & vita: extincto proinde gaudio, moritur etiam & finem accipit opus, nec in eo perseverant, Christo Domino dicente: *Hi sunt qui audiunt, deinde venit diabolus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salui fiant. Cuius rei ea est ratio, quia nõ alias vires, neque aliud fundamentum habebant, quam dictum gaudium seu delectationem. Quamobrem, qui voluntatè ab isto gaudio separat & remouet, præstantissimam dispositionem ad perseverandũ, & non aberrandum adeptus est. Vnde maximi est momenti vtilitas hæc, quemadmodum viceversa, ingens est damnum illi cõtrarium. Sapiens oculos suos in substantiã ac emolumentum operis, nõ autem in delectationem iucunditatemque ipsius collimat. Vnde nec aërem verberat & ex opere constans stabileque gaudium elicit, nec gaudij & delectationis subsidia requirit.*

Luce. 8. 13.

Tertia vtilitas est profus diuina, nimirũ quia profligato & sopito operum istorum vano gaudio, efficitur pauper spiritu, quæ vna est Beatitudinum, quas filius Dei recenset dicens: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum.*

Matth. 5. 3.

Quartum eodẽmodum est, quod qui gaudium istud abnegauerit, in operãdo mansuetus, humilis & prudens euadet. Non enim impetu & festinatione à gaudio cõcu-

piscibilis & irascibilis stimulatus operabitur, neque cum præsumptione affectata, ob æstimationẽ, quam sui operis, delectatione ipsius mediante concepit, nec tandẽ incautè gaudio excæcatus, opera efficiet.

Quinta denique vtilitas est, quod efficitur Deo hominibusque amabilis, & seipsum ab auaritiæ, gulæ, & spiritualis acediæ, inuidiæ quoque spiritualis, alijsque mille vitijs, præseruat ac liberat.

CAPVT XXIX.

In quo de quinto bonorum genere, quibus oblectari potest voluntas, id est, supernaturalibus inchoatur tractatio. Qualia ea sint, ac qua ratione à spiritualibus distinguantur, & qualiter gaudium illorum ad Deum debeat dirigi, demonstratur.

Expedit vtiã de quinto bono genere, quibus anima oblectari potest, quæ supernaturalia esse diximus, differamus. Supernaturalium autem bonorum nomine hoc loco vniuersa dona, gratiasque à Deo concessas, quæ facultatem & virtutem naturalem superant, quæ gratis datæ appellantur, intelligimus: cuiusmodi sunt dona sapientiæ & scientiæ, quæ Deus contulit Salomonis gratiã ipse quæ S. Paulus enumerat. Fides nimirũ, gratia sanitatũ, miraculorũ operatio, Prophetia, notitia, discretioque; spiritũ, declaratio sermonũ, donũ denique linguarũ. Quæ quidẽ bona, quamuis extra controuersiã sit esse quodque spiritualia, sicut & illa eiusdẽ generis, de quibus immediatè sumus acturi: quia tamen insigne ipse illa discrimen intercedit, placuit ea distinguere. Exercitiũ quippe istorum, immediatè hominum vtilitatẽ respicit, ob quam etiam illa confert Deus, ve ait S. Paul. *Vnicuique autem datur manifestatio spiritus ad vtilitatẽ.* Quod de gratijs istis accipiendum est. Ac spiritualium gratiarũ exerci-